

ת"פ 52246/06/22 - מדינת ישראל נגד חיים פהימה

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 52246-06-22 מדינת ישראל נ' פהימה(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה	מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות ירושלים
נגד הנאשם		חיים פהימה (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד חנן ג'בסקי

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו מיום 14.11.2022, בכתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירות של התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") (שתי עבירות), גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין שתי עבירות, הסגת גבול, לפי חוק 447(א) לחוק העונשין, סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13+19א לפקודת הסמים המסוכנים, תשל"ג-1973, איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
2. על פי הנטען באישום הראשון, ביום 14.6.22, בשעה 02:15 לערך, הגיע הנאשם לשיבת "לב התורה" שברחוב עין גדי 39 בבית שמש. (להלן: "**הישיבה**"). באותן הנסיבות, ניגש הנאשם לחלון הזזה בבניין הישיבה, פתח את החלון ונכנס פנימה. הנאשם ניגש למשרדו של דוד וינקלר ונטל מחשב נייד, בהמשך נשא את הרכוש ועזב את הישיבה כשהרכוש בכליו.
3. על פי הנטען באישום השני, ביום 13.6.22 בשעה 02:15 לערך, הגיע הנאשם לבית הכנסת "משכן אליהו" שברחוב עין גדי 47 בבית שמש. באותן הנסיבות, ניגש לאחד מהארונות ונטל ממנו מכשיר אייפד וטלית. בהמשך, נשא את הרכוש ועזב את בית הכנסת כשהרכוש בכליו.
4. על פי הנטען באישום השלישי, ביום 9.6.22 בשעה 02:15 לערך, הגיע הנאשם לשיבה, פתח את דלת הכניסה, ונכנס לשיבה, חיטט בחפצים אישיים של התלמידים ועזב את המקום.
5. ע"פ המתואר באישום הרביעי, ביום 10.4.22 התקשר השוטר מתן הרוש לנאשם וביקש לרכוש ממנו סם מסוג קוקאין בתמורה ל-500 ₪. השניים קבעו להיפגש בתחנה המרכזית בעיר תל-אביב (להלן: "**המקום**"). בשעה 16:00 לערך, הגיע השוטר ברכבו למקום והמתין לנאשם שהגיע למקום, ניגש נכנס לרכבו של

השוטר, ומסר לו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.4919 גרם נטו, בתמורה ל-600 ש"ח.

6. ע"פ המתואר באישום החמישי, הנאשם הינו אחיין של שון דניאל (להלן: "**המתלונן**") ששנה טרם למתואר בכתב האישום, התלונן ביחס למעשים אותם ביצע הנאשם.

7. ביום 13.2.22 בשעה 21:00 לערך, הבחין הנאשם במתלונן ישוב על ספסל בגן ציבורי ברחוב נחל עין גדי בבית שמש (להלן: "**המקום**"). באותן הנסיבות, ניגש הנאשם למתלונן תוך שהוא אוחז בחפץ שטיבו אינו ידוע במדויק למאשימה, אמר לו שלא ישכח את מה שעשה לו ושיטפל בו. המתלונן השיב לנאשם שלא יעשה שטויות או אז אמר הנאשם למתלונן שאנשים כמוהו צריך להרוג. בעקבות זאת, בתאריך 14.2.22 בשעה 03:15, עוכב הנאשם לחקירה. בהמשך אותו היום, בשעה 11:00 לערך, התבקש השוטר מאלי סטיין ללוות את הנאשם בניידת לבית משפט השלום בירושלים. במהלך ליווי סירב הנאשם לשתף פעולה, ולכך שייאזק. הנאשם קילל את השוטר ואמר לו שיתפוס אותו, כינה אותו "כושי מסריח" ושיזיין את אימא שלו. במהלך הנסיעה בניידת, הוציא הנאשם את משענת הראש ממקומה ודפק באמצעותה בפנים הניידת, בעט בחלון הניידת הימני אחורי, ושבר אותו.

8. ביום 30.1.2023 צירף הנאשם ת"פ 4342-06-22 בו הורשע בעבירה של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים ושאינו מקום תפילה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין.

9. ע"פ המתואר בעובדות כתב האישום, אביב פרץ הינו בעליו של בית עסק לממכר מזון ברחוב יד חרוצים 15 בעיר תל אביב (להלן: "**הבעלים**", ו "**בית העסק**" בהתאמה).

10. בתאריך 26.4.2022, עובר לשעה 02:16 לערך, הגיע הנאשם אל בית העסק. באותן הנסיבות, התפרץ למקום בדרך שאינה ידועה, כדי לבצע גניבה. בהיותו בתוך בית העסק, נטל ונשא הנאשם רכוש השייך לבעלים: מחשב נייד בעל מסך מגע שטוח תוצרת חברת **APPLE**, כרטיס חיוב, וסך של 300 ש"ח במזומן (להלן: "**הרכוש**").

תסקיר שרות המבחן

11. הנאשם כבן 19 שנים, רווק, טרם התגורר בבית הוריו בעיר בית שמש. הנאשם גדל למשפחה נורמטיבית אך קשת יום, במהלך חייו אובחן עם לקות למידה וכן נטל "ריטלין" כטיפול תרופתי, גם בשנים שאינו למד בכדי שיוכל לתפקד במהלך היום.

12. הנאשם מסר, כי בשנות לימודיו התיכוניות לא למד והרבה לשוטט ברחובות, יצר קשרים עם חברה שולית ועבריינית וכן החל התנסות בשימוש בסמים. עוד מסר, כי לא גויס לצה"ל בשל הסתבכותו בפלילים. באשר לשימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, לדבריו, נהג לצרוך חומרים ממכרים באירועים חברתיים אך כחצי שנה טרם מעצרו העמיק את השימוש עד כדי שהדבר הפריע לתפקודו היומי. הנאשם מסר, כי במהלך השנים פה מיוזמתו לאשפוזיות או לקהילות טיפוליות המטפלות בהתמכרות לסמים, אך לא סיים את הטיפול, עקב קושי מצדו לעמוד בכללי אותן מסגרות ולהיענות לסמכות.

13. בהתייחס לעבירות, הנאשם התקשה לקבל אחריות על המעשים, לא הביע חרטה, ולא ביטא מוטיבציה לשינוי

התנהלותו. שרות המבחן התרשם, כי בנוסף לכך, הנאשם נעדר גבולות פנימיים וחיצוניים ברורים, בשלב גיבוש זהות ונעדר גורמי תמיכה והכוונה המסוגלים להעניק לו תמיכה או להציב לו גבול.

14. נוכח טעמים אלו, המליץ שרות המבחן על ענישה מוחשית שתציב גבול לנאשם, זאת בדמות מאסר בפועל.

תמצית טיעוני הצדדים:

15. המאשימה התייחסה לשני כתבי האישום, וכן הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם. המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי עונש נפרדים לכל אישום כדלקמן: ביחס לאישומים 1 ו-2, 6 חודשים ועד שנת מאסר לכל אישום. אישום 3 החל ממאסר על תנאי ועד 6 חודשים. אישום רביעי החל מ-8 חודשים ועד 18 חודשים, ובאישום 5 מאסר קצר ועד 18 חודשים. ביחס לתיק שצורף החל מ-6 חודשים ועד שנת מאסר. צוין, כי לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות, וכן מאסר על תנאי והתחייבות להפעלה. הוסף, כי תסקיר שרות המבחן מעלה תמונה עגומה ביחס לנאשם, כמי שסיגל לעצמו דפוסי התנהגות שוליים, תוך שהוא צורך סמים באופן מוגבר. נוסף לכך, הנאשם שולל נזקקות טיפולית, ובהתאם ממליץ שרות המבחן על ענישה מוחשית. לקולא ביקשה להביא בחשבון את הודאתו והחיסכון בזמן השיפוטי, ולחומרה את צבר העבירות, ורישומי הפלילי.

16. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם 32 חודשי מאסר תוך הפעלת המאסר על תנאי במצטבר, לצד הפעלת ההתחייבות ורכיבי ענישה נלווים.

17. ההגנה ביקשה לקבוע מתחם עונש אחד ביחס לאישומים 1-3, שכן אלו בוצעו בסמיכות זמנים. בנוסף ביקשה לקחת בחשבון את העובדה, כי אישום 3 תוקן לעבירה מופחתת של הסגת גבול. כלל העבירות, כך ציין הסנגור, אינן מבוצעות בתחכום, אלא ברף מעשים נמוך. הסנגור הדגיש, כי המדובר בבחור צעיר כבן 19 שיש להחיל בעניינו את התייחסות הפסיקה ביחס לבגיר צעיר.

18. הסנגור הוסיף, כי הנאשם מגיע מרקע אישי מורכב מאוד, וקיימת לו היכרות עם הנאשם עוד מעת קטינותו. בעניינו של הנאשם גם קיימת הנמכה קוגניטיבית אשר מקבלת התייחסות ראשונית במסגרת תסקיר המבחן. הסנגור ביקש לקבוע את מתחם העונש ההולם, בכל הנוגע לעבירות ההתפרצות, החל ממאסר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות, ועל הנאשם ביקש להטיל עונש מידתי, נוכח נסיבותיו, גילו הצעיר, וכן העובדה שנטל אחריות על כלל תיקו.

19. הנאשם מסר כי מצוי בתוכנית טיפולית לשליטה בכעסים במסגרת בית הסוהר, והוא שואף לשקם את חייו לאחר תום ריצוי העונש.

מתחם העונש ההולם:

20. ביחס לתיק המקור יש לראות את העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת אישומים 1-3, כאירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. המדובר בשלושה אירועים שהתרחשו בתוך מספר ימים בנסיבות דומות, כאשר הערך החברתי המוגן הינו זהה. לפיכך, אקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בשלושה אירועים ומספר עבירות. (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). בהתייחס לאישומים 4 ו-5, וכן התיק שצורף יקבעו מתחמים נפרדים.

21. הנאשם פגע במספר ערכים מוגנים בהם: הזכות לפרטיות וזכות הקניין, שלום הציבור וביטחון, וכן בערכים הנוגעים בכיבוד רשויות החוק.

22. ביחס לעבירת ההתפרצות, על דרך הכלל נוהגים בתי המשפט לגזור את עונשם של נאשמים בדרך של מאסר בפועל או מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות. במקרה דנן, ונוכח צבר העבירות ראיתי לקבוע מתחם כולל לאישומים 1-3, החל מ-12 חודשים ועד 24 חודשים לצד ענישה נלווית. בהתייחס לאישום 4 ייקבע מתחם שבין 5 חודשים ועד שנת מאסר, ביחס לאישום חמש, החל ממאסר על תנאי ועד מאסר קצר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות. בהתייחס לתיק שצורף ייקבע מתחם שבין 6 חודשים ועד 18 חודשים.

העונש המתאים לנאשם:

23. הנאשם הינו בחור צעיר כבן 19, אשר הודה בביצוע העבירות וכן צירף תיק נוסף, גם בו נטל אחריות. לחובתו רישום פלילי הכולל שתי הרשעות בעבירות הדחת קטין לסמים, גניבה החזקת סם ועוד, בגין נדון למאסר למשך 8 חודשים וענישה נלווית. קיימת קביעה מבית משפט לנוער משנת 2017 בעבירת אלימות, בגינה נדון לצו של"צ, התחייבות ורכיב של פיצוי.

24. תסקיר שרות המבחן מעלה תמונה מורכבת בעניינו של הנאשם. לנאשם חווית ילדות קשה, הכוללת חסכים רגשיים ופיזיים וחשיפה לעבריינות מגיל צעיר. הנאשם נעדר גורמי תמיכה והכוונה משפחתיים או חברתיים, אשר יכולים היו להעניק לו ביטחון ולהציב לו גבול. כתוצאה מכך, אימץ דפוסים הישרדותיים, עברייניים והתמכרותיים. לדעת גורמי הטיפול, הנאשם חווה תחושות קשות של חוסר אונים, תסכול ומצוקה משמעותית, במצבים של מחסור או דחק כלכלי. למצער, הנאשם אינו מביע רצון לקחת חלק בהליך טיפולי מתאים. מנגד, המדובר בבחור צעיר, אשר נמנה על אוכלוסיית "הצעירים בגירים" אשר הפסיקה יודעת לאבחן מקרים אלו, כנימוק לקולא, ברמת הענישה הנהוגה כלפיהם. כך גם לדעת שרות המבחן, אשר מציין במסגרת גורמי הסיכוי, כי הנאשם מצוי בשלב התפתחותי של גיבוש זהות, ומטעם זה אין מקום למצות עמו את הדין, על אף צבר העבירות אותן ביצע.

25. נוכח טעמים אלו, ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקם התחתון של מתחמי העונש, ולחפוף חלקית ביניהם, כך שיוטלו עליו העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 18 חודשים בניכוי ימי המעצר (בכלל תיקיו).
- ב. הפעלת מאסר למשך חודשיים כפי שנפסק בתיק מספר: 24188-04-21 (שלום ירושלים) מיום 29.12.2021 במצטר. סה"כ ירצה הנאשם תקופת מאסר למשך 20 חודשים בניכוי ימי המעצר.
- ג. מאסר למשך 5 חודשים אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור משך 3 שנים מעת שחרורו מהמאסר עבירת רכוש מסוג פשע, או עבירה מסוג פשע מפקודת הסמים המסוכנים.
- ד. מאסר למשך 3 חודשים אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור משך 3 שנים מעת שחרורו מהמאסר עבירת רכוש מסוג עוון, או עבירת עוון מפקודת הסמים המסוכנים.
- ה. פיצוי למתלון באישום 1 בסך ₪ 750. הפיצוי ישולם עד ליום 3.9.2023.

- ו. פיצוי למתלונן באישום 2 בסך 500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 3.9.2023.
- ז. פיצוי למתלונן בתיק שצורף בסך 1200 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 3.9.2023.
- ח. התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר מביצוע העבירות בהן הורשע. רשמתי את התחייבות הנאשם בע"פ.
- ט. המוצגים/סמים יושמדו או יחולטו לפי החלטת רשם המוצגים.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ז' ניסן תשפ"ג, 29 מרץ 2023, במעמד הנוכחים.